

4.2.1.3. Exemple și exerciții propuse.

a).

`mov ah,0`

`mov al, -5` ;echivalent cu `mov al, 11111011b` deci echivalent și cu `mov al, 251`
;echivalent și cu `mov al, 0fbh` în hexazecimal; f = 1111b și b=1011b

;ansamblul celor 2 instrucțiuni de mai sus este echivalent cu `mov ax,251` (echivalent în binar cu `mov ax, 0000000011111011b` și în hexazecimal cu `mov ax, 00fbh`) însă nu și cu `mov ax, -5` (echivalent în binar cu `mov ax, 1111111111111011b` și în hexazecimal cu `mov ax, 0fffbh`) - diferența constă în completarea conținutului lui AH cu 8 cifre binare 0 în cazul lui 251 – interpretare fără semn - și respectiv cu 8 cifre binare 1 în cazul lui -5 ;adică în interpretarea cu semn)

`mov bx,10`

`imul bx` ;dx:ax := ax*bx = 251 * 10 = 2510 = 09CEh (în AX) și DX:=0

(deși aici prin `imul` e forțată interpretarea cu semn pentru AX, deoarece AX = 0000000011111011b , bitul de semn fiind 0, rezultă că AX = 251 în ambele interpretări)

`mul bx` ;idem – rezultatele sunt identice datorită observației de mai sus

`mov cl, -100` (= 9ch = 10011100b = 156 în interpretarea fără semn!)

`idiv cl` ;AX=2510; AL (câtul):= AX idiv (-100) = -25 (=e7);AH (restul):=10 (0ah)
;conținutul lui AX este acum AX=0ae7h

`imul cl` ;AX:=AL*CL = (-25)*(-100) = 2500 (=09c4h)

`add ax,10` ;AX:=AX+10 = 2500+10 = 2510 - refacerea valorii inițiale din AX:=2510;

`div cl` ;AX=2510; AL (câtul) := AX div 156 = 16 (=10h); AH (restul) := 14 (0eh)
;conținutul lui AX este acum AX=0e10h

Reluați discuția, analizați și justificați rezultatele furnizate în situația în care ultimele 5 instrucțiuni de mai sus devin (CL se înlocuiește cu CX):

`mov cx, -100`

`idiv cx`

`imul cx`

`add ax,10`

`div cx`

b). Ce se întâmplă cu exemplul de mai sus dacă acesta devine:

`mov ax, -5` ;echivalent cu `mov al, -5`
;
;
`cbw`

`mov bx,10`

`imul bx`

Ce valoare se obține acum ca rezultat ? Comparați rezultatul furnizat cu cel obținut prin aplicarea operației `mul bx` în loc de `imul bx`.

c).

`mov al, 251` ; $251 = 0fbh = -5$ - deci instrucțiune echivalentă cu `mov al, -5`

(suma valorilor absolute ale reprezentărilor cu semn și fără semn la nivelul unui **octet** de memorie este **256** - regulă practică !) – aici se verifică prin $256 = 5 + 251$

`mov cl, 255`

`mov bl, 100`

`imul bl` ; $ax := al * bl = -5 * 100 = -500 = 0fe0ch = 65036$

(suma valorilor absolute ale reprezentărilor cu semn și fără semn la nivelul unui **cuvânt** de memorie este **65536** - regulă practică !) – aici se verifică prin $65536 = 500 + 65036$

`div cl` ; `div` impune ca valoarea din `ax` să fie interpretată acum fără semn!
; $al := ax \text{ div } bl = 65036 \text{ div } 255 = 255 = ffh$; restul în `AH` = $11 = 0bh$
; deci conținutul lui `AX` este acum `AX = 0bffh`

Ce se întâmplă dacă “**imul bl**” este înlocuită cu instrucțiunea “**mul bl**” ? Analizați și explicați comparativ rezultatele furnizate.

Ce observați că se întâmplă dacă “**div cl**” este înlocuită cu instrucțiunea “**idiv cl**” ?

Încercați să (vă) explicați potențiala cauză a unui astfel de comportament prin efectuarea “pe hârtie” a operației “**idiv cl**” și analizând apoi încadrarea valorilor astfel obținute (cât și rest) în dimensiunile de reprezentare puse la dispoziție de o operație `div` sau `idiv`.

Dar dacă apoi “**div cl**” este înlocuită întâi cu “**div cx**” iar apoi cu “**idiv cx**” ? Justificați și explicați rezultatele obținute. De ce în acest caz nu se mai manifestă situația apărută în cazul “**idiv cl**” ?